

OTSUS ehitada suvilast ümber elumaja sündis aastal 2011, kui Anneli leidis tütrele sobiva kooli vaid 4 km kaugusel perekonna suvilast.

FOTO: ERAKOGU

SUVILA ümberehitusele kulus kokku viis ja pool kuud.

nalisatsiooni majas ei olnud jne,” jutustab Anneli, kelle jaoks on toonasest suvilast saanud tänaseks päris oma kodu. Lagedi koolis asus õppima ka tema praegu esimeses klassis käiv tütar Helena.

Aastal 1986 Anneli isa suri ja sealtpeale veetis kogu pere olude sunnil suvilas üha vähem aega. Ka hakkas hoone ilmutama väsimuse märke ning seda oli Anneli sõnul kõigil kurb vaadata. “Kui polnud tükk aega suvilas käinud, oli maja seest külm ning seal polnud enam mõnus olla. Unistasin kogu aeg, et kunagi pensionipõlves tahaksin suvila aastaringseks elamuks ümber ehitada ja päriselt sinna kolida,” sõnab ta emotsionaalselt ja mõtlikult. Kuid see näis talle toona tõelise tuleviku unelmana, mis ei pruugi kunagi teostuda. “Liiga suur ettevõtmine,” arvas ta siis.

Lapse koolimineki otsustas maja saatuse. Aastal 2011, kui Anneli hakkas uurima, kuhu kooli ta lapse senises elukohas Tallinnas panna võiks, avastas ta, et Tallinnas polnud ühtegi kooli, kuhu ta oleks lapse rahuliku südamega panna tahtnud. “Tahtsin tema jaoks leida väikest põhikooli, kus on väikesed klassid ning mõnus hubane õhkkond,” räägib Anneli.

Ühtäkki leidis ta, et suvilast umbes 4 km

42,5
ruutmeetrit oli suvila kasulik pind enne ümberehitust, maja nüüdne pindala on üle poole suurem, 102 m².

kaugusel asub ju väike armas maapõhikool, kus õpib umbes sada last. Ta otsustas panna lapse sinna kooli. Sellest sündis ka otsus teostada unistus oma majast palju varem kui pensionipõlves, ehk alustada suvila renoveerimisega kohe ja kolida sinna niipea kui võimalik.

“Otsisin arhitekti ning juba poolteist kuud hiljem tuli ta meile suvilasse, et vaadata, kuidas seda saaks kõige otstarbekamalt renoveerida,” kirjeldab Anneli toonase otsuseni jõudmist. Et suvilast ümberehituse teel reaalselt elumaja saada võib ning et see ei pruugi kvaliteedilt majaks planeeritud hoonetele alla jääda, selles ei kahelnud Anneli kordagi.

Suvila ümberehitusel majaks kvaliteet kantama ei pea. “Minu kodu on selge näide sellest, et suvilast saab ümberehituse teel korraliku ja hubase elumaja. Ma ei usu, et oleks mingi erinevus kvaliteedis, kui töö on korralikult tehtud ja materjalid head,” ütleb Anneli. Ka ei usu ta, et tänapäevastest ehitusmaterjalidest ehitatud majad on juba *a priori* kvaliteetsemad kui nõukogude ajal ehitatud. “Kindlasti võis ka nõukaajal saada kvaliteetseid materjale ning leida oskuslikke töömehi,” leiab ta.

Anneli perekonna suvila ümberehitus nägi ette olemasoleva hoone renoveerimist ja um-